

Kampmann: Proportionsforvridninger synes at være en karakteristisk tendens i tiden. Regeringens forslag til lov om beholdere til øl og læskedrikke bidrager yderligere til denne tidssygdom. Vi er i dag udsat for en vandforurening, en luftforurening, en jordforurening og en forgiftning af levnedsmidlerne, som vel i løbet af 15-20 år uden meget alvorlige indgreb vil medføre så store ændringer af det menneskelige miljø, at man med rette kan rejse spørgsmålet, om mennesket overhovedet kan overleve.

Vi har en regering, som har gjort forureningsspørgsmålet til en af sine mærkesager, og som endda har nedsat et forureningsråd med en række underudvalg til at se på forureningsspørgsmålet. På den baggrund kunne man måske vente et egentligt forureningsudspil fra regeringen, som på mere omfattende måde greb ind over for en lang række af forureningskilderne. Men man tør nok sige, at regeringen med forslaget til lov om beholdere til øl og læskedrikke har været som bjerget, der barslede en meget lille mus.

Denne gang er det sket i et lovforslag, der indeholder et forbud mod engangsemballage, hvoraf der i forslaget kun er medtaget en enkelt gruppe af al den engangsemballage, der til daglig anvendes, nemlig den, der indeholder øl, most og kulsyreholdige læskedrikke. Al anden engangsemballage har man set bort fra, og det var rimeligt at starte med at spørge indenrigsministeren, hvad grunden hertil måtte være.

Lovforslaget er en befyndigelse til indenrigsministeren, der får mulighed for at træffe foranstaltninger til at forhindre, at særlige former for engangsemballage anvendes. Man kan ved bedømmelsen af forslaget anlægge såvel handelspolitiske som forbrugerpolitiske, forureningspolitiske og renovationspolitiske kriterier. Uanset at jeg meget vel kan se, at lovforslaget får betydelige handelspolitiske og forbrugerpolitiske konsekvenser — handelspolitiske ikke mindst i forholdet mellem en række af de større bryggerier og et enkelt af de mindre og i forholdet mellem Danmark og dets skandinaviske nabolande og vel også på et senere tidspunkt de sydlige nabolande — vil det nok efter store overvejelser være rigtigst at lægge forurenings- og renovationskriteriet til grund som det væsentligste. Man må

herved særlig lægge vægt på det tiltalende i, at der søges medtaget et forureningsaspekt i afgørelsen af, hvad vi skal producere, og hvad vi ikke skal producere. Det er en kendsgerning, at hvis man giver tilladelse til bl. a. dåseøl, så vil engangsemballagen trænge ind på et emballageområde, hvor man hidtil har anvendt den samme emballage, flaskerne, flere gange, og; så vidt jeg har fået oplyst, med et svind for flaskernes vedkommende på kun 1/2 pct.

Der er efter lovforslagets § 2 skabt mulighed for, at et folketingsudvalg mere aktivt kan gå ind i forureningssspørgsmålet inden for dette meget begrænsede område. Det er nok en klog foranstaltning, al den stund den mest energiske vilje til at gøre noget ved forureningssspørgsmålet synes at ligge i folketinget og i folketingsudvalgene. Jeg forstår, at ministeren i det pågældende udvalg skal redegøre for de mere betydningsfulde foranstaltninger, som tænkes gennemført i forbindelse med forbud mod engangsemballage. At der skal ske en orientering fra ministerens side, er efter min mening en for svag formulering, og jeg mener, vi i udvalget bør drøfte, om ikke eventuelle forbud skal fastlægges efter forhandling med udvalget.

Man kan også stille det spørgsmål, om ikke det påtænkte 17 mands udvalg vil blive præget af gengangere fra folketingets tidligere nedsatte 21 mands forureningsudvalg, og for at undgå dette vil det nok være mest hensigtsmæssigt at udvide det udvalg, der skal behandle dette lovforslag, til et 21 mands udvalg, og det henstiller jeg herved.

Der vil nok under udvalgsarbejdet dukke nogle forhold op, som skal belyses, og som ministeren måske allerede i dag kan give en foreløbig kommentar til.

For det første omkostningsspørgsmålet. De oplysninger, vi har, synes at tyde på betydelige meromkostninger ved anvendelsen af engangsemballagen. Der har været nævnt tal på 40-50 øre pr. dåse i forbindelse med dåseøllet. Der dukker også i den forbindelse et betydeligt valutamæssigt spørgsmål op, og jeg vil spørge ministeren, hvilken vægt han har lagt på disse omkostningsmæssige og valutamæssige spørgsmål i sin stillingtagen ved fremsættelsen af forslaget.

Der dukker også spørgsmålet om forureningsafgifter op i forbindelse med spørgsmålet om engangsemballage, og i det hele taget